

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Otázky a odpovede

k právnej úprave environmentálnych tvrdení

(zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 310/2025 Z. z.)

Bratislava, 27. septembra 2026

Poznámka

Tento dokument obsahuje odpovede Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „MH SR“) na otázky z aplikačnej praxe v súvislosti s uplatňovaním právnej úpravy environmentálnych tvrdení v zmysle zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 310/2025 Z. z. (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Cieľom dokumentu je poskytnúť praktické vysvetlenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a prispieť k ich jednotnému a správne uplatňovaniu v praxi. Odpovede majú informatívny charakter a budú podľa potreby priebežne aktualizované a dopĺňané.

Dokument neobsahuje právne záväzný výklad práva Európskej únie ani vnútroštátneho práva. Posúdenie konkrétnej obchodnej praxe v jednotlivom prípade prislúcha orgánom dohľadu a súdom, a to vždy s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a celkovú prezentáciu produktu voči priemernému spotrebiteľovi.

Úvod

Zákonom č. 310/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bola do právneho poriadku Slovenskej republiky, a to do zákona o ochrane spotrebiteľa, transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/825 z 28. februára 2024, ktorou sa menia smernice 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie prostredníctvom lepšej ochrany pred nekalými praktikami a prostredníctvom lepšieho informovania (ďalej len „smernica (EÚ) 2024/825“).

Právna úprava dopĺňa pravidlá ochrany spotrebiteľa v oblasti nekalých obchodných praktík a informačných povinností, najmä vo vzťahu k environmentálnym tvrdeniam, značkám udržateľnosti a informáciám o zákonnej záruke, opraviteľnosti a životnosti tovaru. Jej cieľom je zabezpečiť, aby boli tieto informácie spotrebiteľom poskytované jasným, pravdivým a overiteľným spôsobom a aby boli vytvorené transparentné a rovnaké podmienky pre obchodníkov.

Ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa týkajúce sa environmentálnych tvrdení sa uplatňujú od 27. septembra 2026.

Obsah

I. Environmentálne tvrdenia a označenia na obaloch	4
1. Na aký tovar sa vzťahuje nová právna úprava environmentálnych tvrdení? Je rozhodujúce, kedy bol tovar vyrobený alebo o aký druh tovaru ide?	4
2. Vzťahujú sa pravidlá aj na marketingové označenia, ktoré nie sú umiestnené priamo na obale tovaru?	4
3. Musí byť pravdivosť environmentálneho tvrdenia úradne potvrdená alebo schválená?	4
4. Aké dôkazy (napr. certifikáty, technické správy, audity) považuje orgán dohľadu za dostatočné na preukázanie environmentálnych tvrdení pri kontrole?	5
5. Kto sa považuje za nezávislú tretiu osobu, ktorá monitoruje dodržiavanie požiadaviek certifikačného systému?	5
6. Je prípustné používať environmentálne označenie na obale, ak je jeho význam uvedený priamo na obale a doplnený QR kódom s odkazom na podrobnejšie informácie o tovare?	6
7. Je používanie loga, ktoré vyjadruje zapojenie výrobcu do systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov (napr. do systému zberu a zhodnocovania odpadov z obalov), v súlade s novou právnou úpravou, ak výrobca riadne plní povinnosti v rámci tohto systému?	7
8. Považuje sa za environmentálne tvrdenie grafický symbol alebo piktogram, ktorý spotrebiteľovi poskytuje pokyn na správne nakladanie s obalom po použití (napr. postavička vhadzujúca odpad do koša), ak jeho použitie nevyplýva z právnych predpisov, ale ide o dobrovoľný pokyn?	8
9. Identifikačné kódy materiálov: Ako nová právna úprava posudzuje číselné a materiálové kódy (napr. C/PAP 81), ktoré označujú zloženie obalu?	9
10. Je použitie všeobecného symbolu recyklácie (Möbiusovej slučky) bez ďalšieho textu v súlade s novou právnou úpravou?	9
11. Welfare (dobré životné podmienky zvierat): Považujú sa tvrdenia o welfare za environmentálne vlastnosti produktu v zmysle novej právnej úpravy?	9
12. Vzťahuje sa požiadavka na „realistický plán vykonávania“ aj na spoločnosti, ktoré nie sú povinnými subjektmi podľa smernice o podávaní správ o udržateľnosti podnikov (CSRD), ale dobrovoľne zverejňujú svoje environmentálne ciele (napr. znižovanie emisií) na svojej webovej stránke? Vzťahuje sa aj na všeobecné firemné ciele, ktoré nie sú viazané na konkrétny tovar alebo službu?	10
II. Dohľad environmentálnych tvrdení	10
13. Ktorý orgán vykonáva dohľad nad environmentálnymi tvrdeniami?	10
14. Posudzujú orgány verejnej moci vopred súlad log, piktogramov, označení alebo marketingových tvrdení s novou právnou úpravou?	11
15. Na koho sa môžu výrobcovia obracať s otázkami k výkladu novej právnej úpravy? ..	11
16. Ako postupuje orgán dohľadu, ak zistí, že environmentálne tvrdenie alebo označenie nie je v súlade s právnou úpravou?	12
III. Staré zásoby	12
17. Existuje usmernenie k tovaru, ktorý bude 27. septembra 2026 už vyrobený, naskladnený alebo umiestnený v predajniach (tzv. staré zásoby)?	12

18. Existuje prechodné obdobie pre tovar, ktorý bol vyrobený a zabalený pred 27. septembrom 2026, ale k tomuto dátumu sa ešte nachádza v distribučnom reťazci alebo v maloobchodnom predaji? 13
19. Aké kroky možno v prípade starých zásob považovať za primerané na preukázanie snahy obchodníka o dosiahnutie súladu s novou právnou úpravou? 13
20. Je prípustné odstrániť alebo upraviť nevyhovujúce tvrdenia na existujúcich obaloch prelepením trvácnu a neodlepiteľnou nálepkou (etiketou)? 14
21. Vzťahuje sa postup uplatňovaný pri starých zásobách aj na obaly, ktoré boli vyrobené pred 27. septembrom 2026, ale tovar do nich bude naplnený až po tomto dátume?.... 15

I. Environmentálne tvrdenia a označenia na obaloch

1. Na aký tovar sa vzťahuje nová právna úprava environmentálnych tvrdení? Je rozhodujúce, kedy bol tovar vyrobený alebo o aký druh tovaru ide?

Právna úprava environmentálnych tvrdení a značiek udržateľnosti sa vzťahuje na obchodné praktiky obchodníkov voči spotrebiteľom vo vzťahu k akémukoľvek produktu, teda k tovarom aj službám, ktoré obchodník poskytuje. Právna úprava sa uplatňuje vo všetkých oblastiach a pre všetky druhy tovarov. Všeobecná právna úprava environmentálnych tvrdení sa neuplatní v prípade, ak osobitný predpis Európskej únie upravuje konkrétny aspekt obchodnej praktiky odlišne. V takom prípade má v rozsahu rozporu prednosť osobitný predpis.

Právna úprava nereguluje zloženie ani vlastnosti tovarov, ani ich uvádzanie na trh, ale spôsob, akým sú spotrebiteľovi prezentované. Od 27. septembra 2026 musia byť v súlade s novými pravidlami všetky environmentálne tvrdenia a značky udržateľnosti v obchodnej komunikácii voči spotrebiteľom, a to aj pri tovare, ktorý bol vyrobený pred týmto dátumom. Pravidlá sa pritom vzťahujú na tvrdenia na obale alebo na samotnom tovare, ako aj na tvrdenia v online prostredí, v reklame a v inej marketingovej komunikácii (pozri aj otázku č. 2).

Pri tovare, ktorý bol vyrobený, objednaný, distribuovaný alebo umiestnený v predajniach pred 27. septembrom 2026 (tzv. staré zásoby), môžu orgány dohľadu zohľadniť osobitné prechodné ťažkosti obchodníkov (pozri otázky č. 17 až 21).

Právna úprava sa nevzťahuje na obchodné praktiky medzi podnikateľmi (B2B), ak nie sú zároveň súčasťou obchodnej komunikácie voči spotrebiteľom.

2. Vzťahujú sa pravidlá aj na marketingové označenia, ktoré nie sú umiestnené priamo na obale tovaru?

Pravidlá sa vzťahujú na všetky environmentálne tvrdenia, ktoré sú súčasťou obchodnej komunikácie obchodníka voči spotrebiteľovi. Vzťahujú sa teda aj na tvrdenia alebo označenia uvedené mimo obalu tovaru, napríklad v reklame, na predajných stojanoch, letákoch, brožúrach, nálepkách, na webovom sídle alebo v inom marketingovom materiáli, ak sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii.

3. Musí byť pravdivosť environmentálneho tvrdenia úradne potvrdená alebo schválená?

Zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby environmentálne tvrdenie pred jeho použitím úradne potvrdil alebo schválil orgán verejnej moci. Obchodník však zodpovedá za pravdivosť tvrdenia a musí byť schopný ju preukázať.

Environmentálnym tvrdením je akékoľvek dobrovoľné vyhlásenie alebo zobrazenie, z ktorého môže spotrebiteľ nadobudnúť dojem, že produkt, kategória produktu, značka alebo obchodník má pozitívny alebo nulový vplyv na životné prostredie, je k životnému prostrediu menej škodlivý ako iné produkty alebo obchodníci, prípadne za určitý čas svoj vplyv na životné prostredie zmiernil. Môže ísť o slovné tvrdenia, ako napríklad „ekologický“, „udržateľný“ alebo „šetrný k životnému prostrediu“, ale aj o environmentálne symboly, ikony alebo iné označenia, ktoré môžu u spotrebiteľa takýto dojem vyvolať.

Právna úprava sa zameriava na spôsob, akým obchodník informuje spotrebiteľa v rámci obchodnej komunikácie. Všeobecné environmentálne tvrdenia, ktorých špecifikácia nie je uvedená jasne a zreteľne na tom istom médiu, sú zakázané, ak obchodník nevie preukázať uznané vynikajúce environmentálne vlastnosti relevantné pre dané tvrdenie. Ak obchodník environmentálne tvrdenie používa, mal by spotrebiteľovi zrozumiteľne vysvetliť, na čom je tvrdenie založené, teda z akého dôvodu je tovar alebo služba prezentovaná ako „ekologická“, „udržateľná“ alebo „šetrná k životnému prostrediu“. Cieľom je, aby spotrebiteľ nebol uvádzaný do omylu nejasnými, všeobecnými alebo neoveriteľnými tvrdeniami.

V praxi to znamená, že obchodník, ktorý používa environmentálne tvrdenie pri predaji produktov alebo v marketingovej komunikácii, by mal disponovať relevantnými podkladmi, napríklad technickou dokumentáciou, údajmi od výrobcu, certifikátmi alebo inými dôkazmi, ktoré preukazujú pravdivosť tvrdenia (pozri otázku č. 4). Tvrdenie zároveň nesmie byť formulované všeobecne alebo spôsobom, ktorý by mohol spotrebiteľa viesť do omylu.

Osobitné požiadavky na overenie treťou stranou platia pre niektoré druhy tvrdení a označení. Značka udržateľnosti musí byť založená na certifikačnom systéme, v rámci ktorého dodržiavanie požiadaviek monitoruje nezávislá tretia osoba, alebo musí byť ustanovená orgánom verejnej moci (pozri otázku č. 5). Tvrdenia o budúcom vplyve na životné prostredie musia byť pravidelne overované nezávislým odborníkom tretej strany (pozri otázku č. 12).

4. Aké dôkazy (napr. certifikáty, technické správy, audit) považuje orgán dohľadu za dostatočné na preukázanie environmentálnych tvrdení pri kontrole?

Povaha a rozsah požadovaných dôkazov závisia od charakteru konkrétneho environmentálneho tvrdenia. Obchodník je podľa § 9 ods. 12 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný preukázať správnosť skutkových tvrdení týkajúcich sa obchodnej praxe. Právna úprava neustanovuje konkrétnu formu dôkazu; môže ísť napríklad o certifikát, technickú dokumentáciu alebo výsledky skúšok.

Pri všeobecných environmentálnych tvrdeniach, ktorých špecifikácia nie je uvedená jasne a zreteľne na tom istom médiu, sa vyžaduje preukázanie uznaných vynikajúcich environmentálnych vlastností podľa § 2 písm. q) zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri tvrdeniach o budúcom vplyve na životné prostredie sa podľa § 10 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa vyžaduje podrobný a realistický plán vykonávania a pravidelné overovanie nezávislým odborníkom tretej strany. Značka udržateľnosti musí byť založená na certifikačnom systéme podľa § 2 písm. p) zákona o ochrane spotrebiteľa alebo ju musia zaviesť orgány verejnej moci.

Primeranosť a dostatočnosť predložených dôkazov sa posudzuje individuálne s prihliadnutím na povahu tvrdenia a kontext jeho použitia. Konkrétne dôkazné prostriedky preto nemožno určiť všeobecne; ich posúdenie patrí príslušnému orgánu dohľadu podľa skutkových okolností konkrétneho prípadu a relevantnej právnej úpravy.

5. Kto sa považuje za nezávislú tretiu osobu, ktorá monitoruje dodržiavanie požiadaviek certifikačného systému?

Podľa § 2 písm. p) bodu 4 zákona o ochrane spotrebiteľa je certifikačným systémom nezávislý systém overovania, ktorým sa osvedčuje, že produkt, postup alebo obchodník spĺňa požiadavky

na používanie značky udržateľnosti. Jednou z požiadaviek na certifikačný systém je, že „monitorovanie dodržiavania požiadaviek systému vykonáva tretia osoba, ktorá je nezávislá od vlastníka systému a obchodníka; spôsobilosť tretej osoby na výkon tejto činnosti sa preukazuje podľa technických noriem alebo podľa osobitných predpisov“.

Monitorovanie dodržiavania požiadaviek systému teda musí vykonávať tretia osoba, ktorá je nezávislá od vlastníka systému aj od samotného obchodníka. Táto nezávislá strana garantuje objektivitu a zamedzuje konfliktu záujmov. Spôsobilosť tretej osoby sa preukazuje napríklad podľa:

- príslušných technických noriem (napr. STN EN ISO/IEC 17065 Posudzovanie zhody. Požiadavky na orgány vykonávajúce certifikáciu výrobkov, procesov a služieb), alebo
- osobitných predpisov (napr. nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh).

Nezávislá tretia osoba musí byť bez akéhokoľvek konfliktu záujmov, ktorý by mohol ovplyvniť jej nestrannosť alebo objektivitu pri posudzovaní splnenia požiadaviek systému. Nezávislosť zahŕňa absenciu ekonomických, personálnych alebo iných väzieb, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok hodnotenia. Podľa dokumentu Európskej komisie „Questions & Answers“ k smernici (EÚ) 2024/825 môžu byť vlastníci systému a obchodníci ten istý subjekt, ak systém spĺňa všetky požiadavky vrátane otvorenosti pre všetkých obchodníkov. Súlad s právnou úpravou sa však dá dosiahnuť, len ak sú vlastníci systému a tretia osoba monitorujúca dodržiavanie požiadaviek dva odlišné subjekty.

Nezávislá tretia osoba musí zároveň disponovať primeranou odbornou spôsobilosťou na posúdenie dodržiavania požiadaviek certifikačného systému. Táto spôsobilosť musí zodpovedať povahe a zložitosti posudzovaných požiadaviek a musí byť preukázateľná spôsobom, ktorý predpokladá právna úprava, najmä prostredníctvom technických noriem alebo osobitných predpisov.

Nezávislosť tretej osoby sa posudzuje vždy vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu monitorovania. Aj subjekt, ktorý sa vo všeobecnosti považuje za nezávislý, nemusí túto podmienku spĺňať v konkrétnej situácii, ak existujú okolnosti nasvedčujúce konfliktu záujmov. Rovnako sa individuálne posudzuje aj dostatočnosť odbornej spôsobilosti vo vzťahu ku konkrétnemu certifikačnému systému. Splnenie podmienok nezávislosti a odbornej spôsobilosti preto nie je možné posudzovať abstraktne, ale vždy v kontexte konkrétneho prípadu.

6. Je prípustné používať environmentálne označenie na obale, ak je jeho význam uvedený priamo na obale a doplnený QR kódom s odkazom na podrobnejšie informácie o tovare?

Či označenie na obale predstavuje environmentálne tvrdenie, závisí od toho, aký dojem vyvoláva u priemerného spotrebiteľa v kontexte celkovej prezentácie tovaru. Ak by označenie vyvolávalo dojem, že tovar má pozitívny alebo menej škodlivý vplyv na životné prostredie, ide o environmentálne tvrdenie podľa § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa a uplatnia sa naň pravidlá o environmentálnych tvrdeniach. Ak špecifikácia takéhoto tvrdenia nie je uvedená jasne a zreteľne na tom istom médiu, ide o všeobecné environmentálne tvrdenie. To je zakázané,

ak obchodník nevie preukázať uznané vynikajúce environmentálne vlastnosti relevantné pre dané tvrdenie.

Ak je význam označenia vysvetlený jasne a zreteľne priamo na obale, spravidla nepôjde o všeobecné environmentálne tvrdenie. Vysvetlenie by malo byť umiestnené pri označení alebo s ním zrozumiteľne prepojené, aby spotrebiteľ pochopil, k čomu sa označenie vzťahuje. Tvrdenie však musí byť aj v tomto prípade pravdivé, preukázateľné a nesmie byť zavádzajúce, a to ani vzhľadom na celkovú prezentáciu tovaru.

QR kód s odkazom na podrobnejšie informácie o tovare možno považovať za vhodný doplnkový prostriedok na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi. Samotný QR kód bez vysvetlenia významu označenia na obale však podľa názoru MH SR nie je dostatočný.

Ak by označenie pôsobilo ako známka dôveryhodnosti alebo známka kvality, ktorá odlišuje tovar na základe jeho environmentálnych vlastností, môže ísť o značku udržateľnosti podľa § 2 písm. o) zákona o ochrane spotrebiteľa. Takú značku možno používať len vtedy, ak je založená na certifikačnom systéme alebo ju zaviedli orgány verejnej moci.

Obchodník musí byť v každom prípade schopný preukázať správnosť tvrdenia (pozri otázku č. 4). Posúdenie konkrétného označenia vždy závisí od okolností prípadu, najmä od toho, ako je tovar prezentovaný spotrebiteľovi.

7. Je používanie loga, ktoré vyjadruje zapojenie výrobcu do systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov (napr. do systému zberu a zhodnocovania odpadov z obalov), v súlade s novou právnou úpravou, ak výrobca riadne plní povinnosti v rámci tohto systému?

Logo, ktoré vyjadruje zapojenie výrobcu do systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov, informuje o tom, že výrobca plní svoje povinnosti v oblasti zberu a zhodnocovania odpadov, napríklad z obalov. Ide o administratívnu skutočnosť účasti v tomto systéme a použitie loga nie je podmienené konkrétnymi environmentálnymi vlastnosťami produktu.

Riadne plnenie povinností v rámci systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov je pri posudzovaní oprávnenosti použitia loga relevantné. Samo osebe však nevyklučuje potrebu posúdiť jeho použitie aj z hľadiska pravidiel ochrany spotrebiteľa, najmä pravidiel o značkách udržateľnosti a environmentálnych tvrdeniach.

Podľa § 2 písm. o) zákona o ochrane spotrebiteľa je značkou udržateľnosti dobrovoľná známka dôveryhodnosti, známka kvality alebo ich ekvivalent, ktorej cieľom je odlíšiť a propagovať produkt, postup alebo obchodníka s odkazom na jeho environmentálne vlastnosti, sociálne vlastnosti alebo oboje. Účelom loga vyjadrujúceho účasť v systéme rozšírenej zodpovednosti výrobcov spravidla nie je takéto odlíšenie a propagácia, a preto spravidla nenapĺňa definíčné znaky značky udržateľnosti.

To však logo nevyníma spod pravidiel o environmentálnych tvrdeniach. Rozhodujúce je, aký dojem vyvoláva jeho použitie u priemerného spotrebiteľa v kontexte celkovej prezentácie tovaru alebo jeho obalu. Ak je logo použité výlučne ako informácia o zapojení výrobcu do systému nakladania s odpadmi a tento význam je spotrebiteľovi jasne vysvetlený alebo zrejmý, takéto použitie bude spravidla menej spôsobilé vyvolať zavádzajúci environmentálny dojem.

Ak by však použitie loga, samostatne alebo v spojení s ďalšími slovnými, grafickými alebo marketingovými prvkami, vyvolávalo dojem, že obchodník, tovar alebo obal má pozitívny alebo nulový vplyv na životné prostredie, osobitné environmentálne vlastnosti (napr. že je ekologickejší alebo šetrnejší k životnému prostrediu) alebo recyklovateľnosť presahujúcu skutočnosť, išlo by o environmentálne tvrdenie podľa § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak by takéto tvrdenie nebolo špecifikované jasne a zreteľne na tom istom médiu, išlo by o všeobecné environmentálne tvrdenie, ktoré je podľa prílohy č. 1 bodu 6 zákona o ochrane spotrebiteľa zakázané, ak obchodník nevie preukázať uznané vynikajúce environmentálne vlastnosti relevantné pre toto tvrdenie.

V záujme jasnejšej informovanosti spotrebiteľa možno zvážiť doplnenie významu loga priamo na tom istom médiu, napríklad informáciou: „Výrobca prispieva na triedenie a recykláciu obalov.“

8. Považuje sa za environmentálne tvrdenie grafický symbol alebo piktogram, ktorý spotrebiteľovi poskytuje pokyn na správne nakladanie s obalom po použití (napr. postavička vhadzujúca odpad do koša), ak jeho použitie nevyplýva z právnych predpisov, ale ide o dobrovoľný pokyn?

Environmentálnym tvrdením je podľa § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa dobrovoľné vyhlásenie alebo zobrazenie v akejkoľvek forme, ktoré uvádza alebo naznačuje, že produkt, kategória produktu, značka alebo obchodník má pozitívny vplyv na životné prostredie, má menej škodlivý vplyv na životné prostredie ako iný produkt, značka alebo obchodník, nemá vplyv na životné prostredie alebo za určitý čas zmiernil svoj vplyv na životné prostredie. Vymedzenie značky udržiateľnosti podľa § 2 písm. o) zákona o ochrane spotrebiteľa je uvedené v odpovedi na otázku č. 7.

Z týchto definícií vyplýva, že všeobecne používaný grafický symbol alebo piktogram, ktorý bez sprievodného textu poskytuje spotrebiteľovi iba pokyn na správne nakladanie s produktom alebo obalom po použití, prípadne informáciu o materiálovej povahe obalu, a ktorý sa používa univerzálne naprieč trhom bez väzby na konkrétny produkt, značku alebo obchodníka, spravidla nenapĺňa definíčné znaky environmentálneho tvrdenia ani značky udržiateľnosti. Takýto symbol sám osebe neuvádza ani nenaznačuje environmentálnu vlastnosť, prínos alebo prednosť konkrétnemu produktu v porovnaní s inými produktmi alebo obchodníkmi a nemá ani rozlišovaciu a propagačnú funkciu, ktorá je pojmovým znakom značky udržiateľnosti.

Toto posúdenie sa vzťahuje na symbol ako taký. Pri konkrétnom použití je potrebné zohľadniť celkovú prezentáciu produktu a jej účinok na priemerného spotrebiteľa. Ak by bol symbol použitý v spojení so slovnými tvrdeniami, inými označeniami alebo grafickými prvkami tak, že by celková prezentácia vytvárala dojem environmentálneho prínosu alebo prednosti produktu, prípadne dojem presahujúci skutočné vlastnosti produktu alebo obalu (najmä skutočnú mieru jeho recyklovateľnosti), bolo by potrebné takúto prezentáciu posúdiť aj podľa pravidiel o environmentálnych tvrdeniach. Rozhodujúci je vždy dojem, ktorý celková prezentácia tovaru alebo jeho obalu vyvoláva u priemerného spotrebiteľa. Obchodník by preto mal pri navrhovaní obalu zvážiť, či symbol v spojení s ostatnými prvkami neprisudzuje tovaru environmentálnu prednosť, ktorú nemožno preukázať.

9. Identifikačné kódy materiálov: Ako nová právna úprava posudzuje číselné a materiálové kódy (napr. C/PAP 81), ktoré označujú zloženie obalu?

Číselné a materiálové identifikačné kódy (napr. C/PAP 81) slúžia na identifikáciu materiálového zloženia obalu a vyplývajú z právnej úpravy v oblasti obalov. Ide o technickú informáciu o materiáli obalu, ktorá sama osebe nevyjadruje ani nenaznačuje jeho environmentálny prínos, environmentálnu prednosť alebo inú environmentálnu vlastnosť. Takéto označenia preto nenapĺňajú definičné znaky environmentálneho tvrdenia ani značky udržateľnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a nová právna úprava ich používanie v tejto súvislosti neobmedzuje.

10. Je použitie všeobecného symbolu recyklácie (Möbiusovej slučky) bez ďalšieho textu v súlade s novou právnou úpravou?

Ako sa uvádza v odpovedi na otázku č. 8, pri posudzovaní grafických symbolov a piktogramov je potrebné vychádzať z ich konkrétneho použitia a celkového kontextu prezentácie tovaru alebo obalu. Pri Möbiusovej slučke je však potrebné zohľadniť, že tento symbol môže u priemerného spotrebiteľa vyvolávať dojem, že tovar, jeho obal alebo ich jednotlivé zložky sú recyklovateľné, prípadne že majú určitú environmentálnu vlastnosť.

Použitie Möbiusovej slučky na obale ako informácie o recyklovateľnosti možno považovať za prípustné za predpokladu, že táto informácia je pravdivá, preukázateľná, jasná a nie je spôsobilá viesť spotrebiteľa do omylu. Obchodník musí byť schopný preukázať, že tovar, obal alebo ich dotknuté zložky sú skutočne recyklovateľné, a to s prihliadnutím na materiálové zloženie, dostupnosť príslušných spôsobov nakladania s odpadom a spôsob, akým je informácia spotrebiteľovi prezentovaná.

Použitie symbolu bez ďalšieho vysvetlenia môže byť v konkrétnych prípadoch nejednoznačné, najmä ak nie je zjavné, či sa vzťahuje na celý tovar, obal, len na jeho časť alebo na určitú vlastnosť obalového materiálu. Odporúča sa preto význam symbolu na tom istom médiu primerane vysvetliť, napríklad textom „obal je recyklovateľný“ alebo „recyklovateľné sú jednotlivé zložky obalu“, ak je takéto tvrdenie pravdivé a preukázateľné.

Rozhodujúce je celkové vyznenie prezentácie tovaru alebo obalu voči priemernému spotrebiteľovi. Ak by použitie symbolu v spojení s ďalšími slovnými, grafickými alebo marketingovými prvkami vytváralo širší dojem environmentálnej prednosti tovaru alebo obalu, bolo by potrebné takúto prezentáciu posúdiť podľa pravidiel o environmentálnych tvrdeniach.

11. Welfare (dobré životné podmienky zvierat): Považujú sa tvrdenia o welfare za environmentálne vlastnosti produktu v zmysle novej právnej úpravy?

V zmysle § 10 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa patria medzi hlavné vlastnosti produktu, pri ktorých môže byť obchodná praktika klamlivá, aj jeho environmentálne alebo sociálne vlastnosti. Tvrdenia týkajúce sa dobrých životných podmienok zvierat možno považovať za tvrdenia o sociálnych vlastnostiach produktu.

Tento výklad potvrdzuje aj smernica (EÚ) 2024/825, ktorá sa týmto ustanovením transponuje. Podľa jej odôvodnenia 3 sa informácie o sociálnych vlastnostiach produktu v celom jeho

hodnotovom reťazci môžu týkať okrem iného aj etických záväzkov, ako sú dobré životné podmienky zvierat.

Nepravdivé alebo klamlivé tvrdenia o dobrých životných podmienkach zvierat preto môžu byť posudzované ako klamlivé obchodné praktiky podľa § 10 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

12. Vzťahuje sa požiadavka na „realistický plán vykonávania“ aj na spoločnosti, ktoré nie sú povinnými subjektmi podľa smernice o podávaní správ o udržateľnosti podnikov (CSRD), ale dobrovoľne zverejňujú svoje environmentálne ciele (napr. znižovanie emisií) na svojej webovej stránke? Vzťahuje sa aj na všeobecné firemné ciele, ktoré nie sú viazané na konkrétny tovar alebo službu?

Požiadavka na podrobný a realistický plán vykonávania sa podľa čl. 6 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu v znení čl. 1 bodu 2 písm. b) smernice (EÚ) 2024/825 vzťahuje na každého obchodníka, ktorý v rámci obchodnej praktiky používa environmentálne tvrdenie týkajúce sa budúceho vplyvu na životné prostredie, a to bez ohľadu na to, či sa naňho vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 zo 14. decembra 2022, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o podávanie správ o udržateľnosti podnikov (ďalej len „smernica CSRD“). Táto požiadavka je transponovaná v § 10 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Požiadavka sa môže vzťahovať aj na všeobecné environmentálne ciele obchodníka, napríklad záväzok dosiahnuť uhlíkovú neutralitu do určitého roku, ak sú použité v obchodnej komunikácii voči spotrebiteľom spôsobom, ktorý môže ovplyvniť ich rozhodnutie o kúpe alebo využití produktu. Takéto tvrdenie musí byť podložené jasnými, objektívnymi, verejne dostupnými a overiteľnými záväzkami a cieľmi uvedenými v podrobnom a realistickom pláne vykonávania, ktorý obsahuje merateľné a časovo ohraničené ciele a opatrenia potrebné na jeho realizáciu. Plán musí pravidelne overovať nezávislý odborník tretej strany, ktorého zistenia musia byť sprístupnené spotrebiteľom.

Rozhodujúce je, či ide o obchodnú praktiku vo vzťahu k spotrebiteľom. Ak je environmentálny cieľ uvedený výlučne v rámci povinného alebo dobrovoľného korporátneho reportingu bez väzby na obchodnú komunikáciu voči spotrebiteľom, jeho posúdenie sa môže riadiť iným právnym rámcom. Ak je však takýto cieľ prezentovaný napríklad na webovej stránke, v reklame alebo inej komunikácii spôsobom, ktorý je spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii vo vzťahu k produktu, môže podliehať pravidlám o environmentálnych tvrdeniach podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

II. Dohľad environmentálnych tvrdení

13. Ktorý orgán vykonáva dohľad nad environmentálnymi tvrdeniami?

Dohľad nad dodržiavaním povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa vrátane povinností týkajúcich sa environmentálnych tvrdení a značiek udržateľnosti vykonávajú orgány dohľadu uvedené v § 26 zákona o ochrane spotrebiteľa. Právna úprava vychádza z modelu sektorového

dohľadu, pričom príslušnosť jednotlivých orgánov sa určuje podľa povahy tovarov alebo služieb, ktorých sa konkrétna obchodná praktika týka.

Dohľad nad environmentálnymi tvrdeniami teda nevykonáva jeden centrálny určený orgán pre celý trh. Príslušným je vždy ten orgán dohľadu, ktorému zákon o ochrane spotrebiteľa zveruje dohľad nad danou skupinou tovarov alebo služieb. Rozsah pôsobnosti jednotlivých orgánov dohľadu vymedzuje § 26 ods. 2 až 7 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Ak dohľad nie je zverený osobitnému orgánu dohľadu podľa § 26 ods. 2 až 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, vykonáva ho Slovenská obchodná inšpekcia v rozsahu pôsobnosti podľa § 26 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri určení príslušného orgánu dohľadu je preto rozhodujúce, akého produktu sa environmentálne tvrdenie týka a v akej oblasti obchodník pôsobí.

14. Posudzujú orgány verejnej moci vopred súlad log, piktogramov, označení alebo marketingových tvrdení s novou právnou úpravou?

Smernica (EÚ) 2024/825 ani vnútroštátna právna úprava neustanovujú mechanizmus predchádzajúceho posúdenia alebo schvaľovania environmentálnych tvrdení, označení, log alebo piktogramov zo strany orgánov verejnej moci.

Posúdenie vždy závisí od všetkých skutkových okolností konkrétneho prípadu vrátane obsahu tvrdenia, spôsobu jeho prezentácie, kontextu jeho použitia, cieľovej skupiny spotrebiteľov, celkového dojmu, ktorý môže vyvolať u priemerného spotrebiteľa, ako aj podkladov, ktorými obchodník vie tvrdenie preukázať. Tieto okolnosti je možné posúdiť až v konkrétnom prípade, a preto nie je možné poskytovať všeobecné predbežné posúdenia jednotlivých označení alebo tvrdení bez zohľadnenia všetkých relevantných skutočností.

Konečné posúdenie súladu konkrétnej obchodnej praktiky s právnou úpravou prináleží príslušnému orgánu dohľadu v rámci výkonu dohľadu alebo konania o porušení povinnosti v konkrétnom prípade.

15. Na koho sa môžu výrobcovia obracať s otázkami k výkladu novej právnej úpravy?

Otázky týkajúce sa výkladu zákona o ochrane spotrebiteľa vrátane ustanovení o environmentálnych tvrdeniach a značkách udržateľnosti možno adresovať MH SR. MH SR ako gestor zákona o ochrane spotrebiteľa poskytuje výklad jeho ustanovení a informácie o ich obsahu a účele.

Výklad MH SR má informatívny a metodický charakter a slúži na podporu jednotného uplatňovania právnej úpravy v praxi. Nie je však právne záväzný. Záväzný výklad právnych predpisov v konečnom dôsledku prináleží súdom a v prípade práva Európskej únie Súdnemu dvoru Európskej únie. Pri odpovediach na individuálne otázky vychádza MH SR zo skutočností, ktoré sú v podaní opísané. Odpoveď preto nemôže nahradiť posúdenie konkrétneho prípadu príslušným orgánom dohľadu, ktorý prihliada na všetky okolnosti veci. Odpovede na otázky, ktoré sa v praxi opakujú alebo majú širší význam, MH SR priebežne zverejňuje aj v tomto dokumente.

16. Ako postupuje orgán dohľadu, ak zistí, že environmentálne tvrdenie alebo označenie nie je v súlade s právnou úpravou?

Ak príslušný orgán dohľadu v rámci výkonu dohľadu dospeje k záveru, že konkrétne environmentálne tvrdenie, označenie, logo, piktogram alebo iná obchodná praktika nie sú v súlade s požiadavkami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, postupuje podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, prípadne podľa osobitných predpisov, ak ide o oblasť, na ktorú sa takéto predpisy vzťahujú.

V závislosti od povahy zisteného porušenia a okolností konkrétneho prípadu môže orgán dohľadu uložiť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, nariadiť ukončenie používania dotknutého tvrdenia alebo označenia, prípadne uložiť sankciu podľa zákona.

Zákon o ochrane spotrebiteľa zároveň upravuje inštitút tzv. „druhej šance“, ktorého cieľom je podporiť dobrovoľné odstránenie zistených nedostatkov obchodníkom. Právna úprava tak umožňuje orgánu dohľadu vec odložiť bez začatia konania o porušení povinnosti alebo zohľadniť prijaté nápravné opatrenia ako poľahčujúcu okolnosť pri ukladaní sankcie. Takýto postup však prichádza do úvahy len v prípadoch a za podmienok výslovne ustanovených zákonom.

Nie je preto možné všeobecne určiť, aký postup bude uplatnený v konkrétnom prípade. Posúdenie bude vždy závisieť od všetkých skutkových okolností veci, najmä od charakteru porušenia, jeho rozsahu, závažnosti, trvania a od správania obchodníka pri odstraňovaní zistených nedostatkov.

III. Staré zásoby

17. Existuje usmernenie k tovaru, ktorý bude 27. septembra 2026 už vyrobený, naskladnený alebo umiestnený v predajniach (tzv. staré zásoby)?

Uplatňovanie pravidiel o environmentálnych tvrdeniach na tovar vyrobený, objednaný, distribuovaný alebo umiestnený v maloobchodnej sieti pred 27. septembrom 2026 (tzv. staré zásoby, „old stock“) bolo predmetom diskusií na úrovni Európskej únie. Európska komisia v spolupráci so sieťou orgánov presadzovania práv spotrebiteľov v Európskej únii (ďalej len „sieť CPC“) pripravila spoločný dokument z 30. júna 2026 (Common Understanding on old stock situations under Directive (EU) 2024/825). Jeho cieľom je uľahčiť obchodníkom orientáciu v praxi a zjednotiť prístup orgánov dohľadu k starým zásobám. Dokument je dostupný na webovom sídle Európskej komisie: https://commission.europa.eu/topics/consumers/consumer-rights-and-complaints/enforcement-consumer-protection/coordinated-actions/sustainable-consumption-actions_en.

Z dokumentu vyplýva, že existujúce zásoby neoslobodzujú obchodníkov od povinnosti postupovať v súlade s novými pravidlami. Orgány dohľadu by však mali zohľadniť osobitné prechodné ťažkosti počiatočného obdobia a konkrétne okolnosti prípadu, napríklad výrobné a baliace cykly, objem zásob, závislosti v dodávateľskom reťazci či technickú uskutočniteľnosť nápravných opatrení. V odôvodnených prípadoch môžu uprednostniť dosiahnutie súladu pred bezprostredným sankčným postupom a prihliadnuť aj na celkový prístup obchodníka k plneniu nových povinností.

Dokument zároveň zdôrazňuje, že by nemalo dochádzať k ničeniu alebo sťahovaniu z trhu starých zásob, ktorých sa tieto prechodné ťažkosti týkajú a ktoré sú inak v súlade s právnymi predpismi. Takéto opatrenia by boli neprimerané najmä vtedy, ak by vyvolali neprimerané náklady alebo zbytočnú environmentálnu záťaž. Dopredaj starých zásob má byť preto tolerovaný, ak obchodník vie preukázať kroky smerujúce k dosiahnutiu súladu aspoň do budúcnosti.

18. Existuje prechodné obdobie pre tovar, ktorý bol vyrobený a zabalený pred 27. septembrom 2026, ale k tomuto dátumu sa ešte nachádza v distribučnom reťazci alebo v maloobchodnom predaji?

Smernica (EÚ) 2024/825 ani zákon o ochrane spotrebiteľa neustanovujú pre takýto tovar osobitné prechodné obdobie. Právna úprava nereguluje uvádzanie tovarov na trh, ale spôsob ich prezentácie spotrebiteľovi. Od 27. septembra 2026 preto musia byť v súlade s novými pravidlami všetky environmentálne tvrdenia a značky udržateľnosti v obchodnej komunikácii voči spotrebiteľom, a to aj pri tovare vyrobenom pred týmto dátumom.

Spoločný dokument siete CPC z 30. júna 2026 (pozri otázku č. 17) však umožňuje orgánom dohľadu uplatniť pri starých zásobách postupný prístup, ak obchodník čelí prechodným ťažkostiam v počiatočnom období uplatňovania nových pravidiel. Presnú dĺžku takéhoto obdobia nemožno určiť všeobecne, pretože závisí od okolností prípadu, napríklad od skupiny tovarov. Pri tovaroch s krátkou trvanlivosťou alebo rýchlou obrátkou zásob sa prechodné ťažkosti spravidla neočakávajú, pri tovaroch s dlhšou životnosťou môže byť toto obdobie dlhšie.

Pri posudzovaní môžu orgány dohľadu prihliadnuť najmä na objektívne praktické obmedzenia, ako sú baliace cykly, objem zásob, skoršie výrobné alebo nákupné objednávky, závislosti v dodávateľskom reťazci, dlhá trvanlivosť tovaru alebo technická uskutočniteľnosť a primeranosť nápravných opatrení. Zohľadniť môžu aj úlohu obchodníka, jeho veľkosť, dostupné zdroje, ekonomické možnosti a konkrétne kroky, ktoré obchodník v dobrej viere podnikol na dosiahnutie súladu (pozri otázku č. 19). Naopak, prednostne môžu orgány dohľadu posudzovať napríklad tvrdenia v online prostredí, tvrdenia mimo obalu a marketingové materiály, pri ktorých obchodníci nečelia rovnakým ťažkostiam ako pri tvrdeniach na obaloch, ako aj praktiky, ktoré sú pre spotrebiteľov najviac škodlivé.

Posúdenie konkrétneho prípadu je vždy individuálne a prislúcha príslušnému orgánu dohľadu.

19. Aké kroky možno v prípade starých zásob považovať za primerané na preukázanie snahy obchodníka o dosiahnutie súladu s novou právnou úpravou?

Podľa spoločného dokumentu siete CPC orgány dohľadu očakávajú od obchodníkov primerané a proporcionálne úsilie na dosiahnutie plného súladu s novými pravidlami k 27. septembru 2026. Neexistuje uzavretý zoznam krokov alebo opatrení, ktorých prijatie by samo osebe znamenalo splnenie požiadavky na vyvinutie úsilia smerujúceho k dosiahnutiu súladu s právnou úpravou. Spoločný dokument siete CPC uvádza ako príklady primeraných krokov najmä:

- odstránenie alebo úprava environmentálnych tvrdení v online prostredí,
- aktualizácia reklamných a propagačných materiálov,

- prispôsobenie budúcich obalov a nových objednávok novým požiadavkám (napr. zadanie nových dizajnov obalov na spracovanie alebo schválenie),
- použitie nálepiek, odstránenie označení alebo podobné nápravné riešenia, ak je to vhodné a uskutočniteľné (pozri otázku č. 20),
- uvedenie opravných informácií v mieste predaja vrátane online predaja, ak je to vhodné a uskutočniteľné,
- koordinácia s dodávateľmi a ďalšími subjektmi v dodávateľskom reťazci,
- vedenie záznamov o prijatých krokoch a ich časovom priebehu vrátane interných postupov na zabezpečenie súladu (napr. interného plánu postupného prechodu na nové obalové riešenia) a podkladov na preukázanie tvrdení.

Avšak v prípade odstránenia alebo úpravy environmentálnych tvrdení v online prostredí a aktualizácie reklamných a propagačných materiálov spravidla nevznikajú prekážky typické pre staré zásoby, pretože nevyžadujú zásah do už vyrobeného tovaru.

Prijaté opatrenia sa posudzujú podľa konkrétnych okolností prípadu, najmä s ohľadom na povahu tovaru a obalu, štádium jeho výroby a distribúcie a možnosti jeho úpravy. Zohľadňuje sa aj celkový prístup obchodníka k zabezpečeniu súladu jeho environmentálnych tvrdení so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Podstatným prvkom posúdenia je zároveň preukázateľnosť prijatých opatrení. Obchodník musí byť schopný preukázať, aké opatrenia prijal, aký je ich účel a v akom časovom horizonte bude zabezpečený ich úplný účinok. Odporúča sa preto viesť o prijatých opatreniach priebežnú dokumentáciu, napríklad interné rozhodnutia, objednávky nových obalov alebo komunikáciu s dodávateľmi, ktorú možno orgánu dohľadu na požiadanie predložiť. Včasné a preukázateľné kroky obchodníka môžu orgány dohľadu zohľadniť aj pri voľbe ďalšieho postupu, najmä pri uprednostnení dosiahnutia súladu pred uložením sankcie.

20. Je prípustné odstrániť alebo upraviť nevyhovujúce tvrdenia na existujúcich obaloch prelepením nálepkou (etiketou)?

Áno. Prelepenie nevyhovujúcich environmentálnych tvrdení alebo značiek udržateľnosti na existujúcich obaloch nálepkou (etiketou) možno považovať za vhodný spôsob dosiahnutia súladu s novou právnou úpravou. Európska komisia vo svojom dokumente „Questions & Answers“ k smernici (EÚ) 2024/825 uvádza prekrytie alebo opravu tvrdení nálepkami, ako aj doplnenie informácií v mieste predaja, medzi praktickými možnosťami zosúladenia existujúcich tovarov.

Použitie nálepiek alebo podobných nápravných riešení, ak je to vhodné a uskutočniteľné, uvádza aj spoločný dokument siete CPC ako jeden z krokov, ktoré možno pri starých zásobách považovať za primeranú snahu obchodníka o dosiahnutie súladu s novou právnou úpravou (pozri otázku č. 19). Takéto riešenie zároveň zodpovedá cieľu predchádzať ničeniu alebo sťahovaniu tovarov z trhu v prípadoch, keď by to viedlo k neprimeraným nákladom alebo zbytočnej environmentálnej záťaži.

Nálepka by mala nevyhovujúce tvrdenie spoľahlivo prekryť a celková prezentácia tovaru vrátane samotnej nálepky musí byť v súlade s právnou úpravou a nesmie byť pre spotrebiteľa zavádzajúca. Posúdenie konkrétneho prípadu prislúcha príslušnému orgánu dohľadu.

21. Vzťahuje sa postup uplatňovaný pri starých zásobách aj na obaly, ktoré boli vyrobené pred 27. septembrom 2026, ale tovar do nich bude naplnený až po tomto dátume?

Spoločný dokument siete CPC za staré zásoby považuje tovary alebo obaly s environmentálnymi tvrdeniami alebo značkami udržateľnosti, ktoré boli pred 27. septembrom 2026 vyrobené, objednané, distribuované alebo umiestnené v predajniach. Dokument však výslovne nerieši prípad, keď bol obalový materiál vyrobený alebo objednaný pred týmto dátumom, ale tovar doň bude zabalený až po ňom.

Cieľom dokumentu je zabezpečiť pragmatický prístup k prechodným ťažkostiam spojeným s uplatňovaním novej právnej úpravy a zároveň predísť neprimeraným nákladom a zbytočnej environmentálnej záťaži, ktoré by mohli vzniknúť pri likvidácii alebo prebaľovaní už vyrobených tovarov. Pri posudzovaní starých zásob sa preto zohľadňujú najmä výrobné a baliace cykly, objem existujúcich zásob a skoršie výrobné alebo nákupné objednávky.

Vzhľadom na tento účel nemožno vylúčiť, aby sa postup uplatňovaný pri starých zásobách vzťahoval aj na obalový materiál vyrobený pred 27. septembrom 2026, hoci k jeho použitiu dôjde až po tomto dátume. Pri posudzovaní možno prihliadnuť na štádium spracovania obalu k tomuto dátumu, ako aj na to, či ide o skutočnú prechodnú ťažkosť vyplývajúcu z okolností, ktoré vznikli pred začatím uplatňovania novej právnej úpravy a ktoré obchodník nemohol bez neprimeraných následkov odstrániť. Výklad, ktorý by takéto situácie vopred vylučoval, by viedol práve k neprimeraným nákladom a zbytočnej environmentálnej záťaži, ktorým má pragmatický prístup k starým zásobám predchádzať. Posúdenie konkrétneho prípadu vždy prislúcha príslušnému orgánu dohľadu.

Obchodník však ani v tomto prípade nie je oslobodený od povinnosti dosiahnuť súlad s novými pravidlami bez zbytočného odkladu. Musí byť schopný preukázať, že obalový materiál bol vyrobený pred 27. septembrom 2026 a že prijal primerané opatrenia na zabezpečenie budúceho súladu, najmä prispôsobenie budúcich obalov a nových objednávok, prípadne použitie nálepiek alebo iných nápravných riešení, ak je to vhodné a uskutočniteľné (pozri otázky č. 19 a 20).